

Μήνυμα του Μητροπολίτη Δημητριάδος για την Κυριακή των Βαΐων

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

Το νόημα της θριαμβευτικής εισόδου του Χριστού στα Ιεροσόλυμα ως προτύπωση και αφετηρία προς την πορεία προς το Πάθος και την Ανάσταση Του βρίσκεται στο επίκεντρο του μηνύματος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Δημητριάδου και Αλμυρού κ. Ιγνατίου για την Κυριακή των Βαΐων 2026.

Όπως επισημαίνει, η υποδοχή του Κυρίου με τα «βαΐα των φοινίκων» και το «Ωσαννά εν τοις υψίστοις» συνδέεται με την εορτή της Σκηνοπηγίας και φανερώνει την εκπλήρωση των επαγγελιών του Θεού στον άνθρωπο.

Ο Σεβασμιώτατος τονίζει ότι «το Πάθος είναι ο δρόμος προς την Ανάσταση», ενώ διευκρινίζει πως ο πόνος «δεν είναι τιμωρία, αλλά μεταμορφώνεται σε σύμβολο αγάπης» διά του Σταυρού. Παράλληλα, καλεί τους πιστούς να βιώσουν ουσιαστικά την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα, όχι ως θεατές αλλά ως μετόχους του μυστηρίου της σωτηρίας.

Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στην έμπρακτη αγάπη και συγχώρηση: «να συγχωρούμε ακόμα και τους εχθρούς μας» και να μετατρέπουμε τον προσωπικό πόνο σε αγάπη προς τον Θεό και τον συνάνθρωπο. Το μήνυμα καταλήγει με προτροπή πνευματικής αφύπνισης, ώστε οι πιστοί να γίνουν «φορείς και μάρτυρες αυτής της αγάπης», πορευόμενοι προς την «άνω Ιερουσαλήμ».

Ολοκληρώνοντας, ο Μητροπολίτης εύχεται πατρικά: «Καλή Ανάσταση!», καλώντας όλους σε μια βαθύτερη κατανόηση και βίωση του μυστηρίου του Σταυρού και της Αναστάσεως.

Αναλυτικά το μήνυμα του Μητροπολίτη Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνατίου για την Κυριακή των Βαΐων 2026:

«Ωσαννά εν τοις υψίστοις, ευλογημένος ο ερχόμενος, εν ονόματι Κυρίου, βασιλεύς του Ισραήλ».

Αγαπητοί μου πατέρες και αδελφοί, παιδιά μου εν Κυρίω αγαπημένα.

Τη θριαμβευτική είσοδο του Κυρίου στα Ιεροσόλυμα, λίγο πριν το Πάθος και την Ανάστασή Του, πανηγυρικά εορτάζουμε σήμερα. Ο Κύριός μας, αφού ανέστησε τον τετραήμερο Λάζαρο, εισέρχεται στην αγία Πόλη, όπου ο ιουδαϊκός λαός Του επιφυλάσσει μία εντυπωσιακή υποδοχή, τέτοια που μόνο σε έναν νικητή Βασιλιά θα άρμοζε. Ο ευαγγελιστής Ιωάννης, που μας εξιστορεί το γεγονός όπως το ακούσαμε στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα, προβάλλει ιδιαίτερα δύο στοιχεία αυτής της θριαμβευτικής υποδοχής: πρώτον ο λαός ζητωκραύγαζε το: «Ωσαννά εν τοις υψίστοις, ευλογημένος ο ερχόμενος, εν ονόματι Κυρίου, βασιλεύς του Ισραήλ» και, δεύτερον, κρατούσε στα χέρια του τα «βαΐα των φοινίκων». Αυτά τα δύο στοιχεία δεν ήταν τυχαία. Είναι παρμένα από μία μεγάλη εβραϊκή εορτή, τη λεγόμενη εορτή της Σκηνοπηγίας ή των Σκηνών. Πώς, όμως, συνδέεται αυτή η ιουδαϊκή γιορτή με την τελευταία είσοδο του Ιησού στα Ιεροσόλυμα;

Οι ερμηνευτές της σημερινής ευαγγελικής περικοπής μας δείχνουν ότι η θριαμβευτική είσοδος του Κυρίου στα Ιεροσόλυμα είναι όντως η εκπλήρωση της εορτής της Σκηνοπηγίας. Κάθε χρόνο την εποχή του φθινοπώρου, ο ισραηλιτικός

λαός γιόρταζε τούτη την εορτή, σε ανάμνηση της φυγής του από την Αίγυπτο και της πορείας του μέσα στην έρημο προς τη γη της επαγγελίας. Στο τέλος της επταήμερης αυτής γιορτής οι Ιουδαίοι έψελναν το Ωσαννά, δηλαδή τον στίχο αυτό του 117ου Ψαλμού, κρατώντας στα χέρια τους κλαδιά από φοίνικες. Τα δύο αυτά στοιχεία του τελετουργικού της Σκηνοπηγίας τα συναντούμε, λοιπόν, σήμερα στην υποδοχή του Χριστού στα Ιεροσόλυμα.

Ο Κύριος αποδέχεται τη θριαμβευτική αυτή υποδοχή με τα Ωσαννά και τα Βάϊα. Με τον τρόπο αυτό, θέλει να επιβεβαιώσει ότι στο πρόσωπό Του όχι μόνο εκπληρώνεται αλλά πραγματοποιείται αληθινά αυτό, που η πορεία του Ισραήλ στην έρημο συμβολίζει και προτυπώνει. Με το Πάθος και την Ανάστασή Του, που θα ακολουθήσουν, ο Χριστός οδηγεί όλους εμάς, που είμαστε ο νέος Ισραήλ, προς την αληθινή γη της επαγγελίας, προς την ουράνια Ιερουσαλήμ, την οποία, όμως, ήδη από τώρα η Εκκλησία προεικονίζει πάνω στη γη. Η θριαμβευτική είσοδος του Κυρίου στα Ιεροσόλυμα έρχεται, λοιπόν, να μας θυμίσει την ιστορία του ιουδαϊκού λαού. Κυρίως, όμως, έρχεται να μας θυμίσει ότι στο πρόσωπο του Χριστού, γίνονται πραγματικότητα όσα υποσχέθηκε ο Θεός στο λαό Του στην Παλαιά Διαθήκη και εκπληρώνεται η προσδοκία και η προσμονή ενός Μεσσία, που θα τον ελευθερώσει και θα τον εισαγάγει στην οριστική βασιλεία του Θεού.

Πράγματι, η γιορτή αυτή της Σκηνοπηγίας ή των Σκηνών είχε διπλό νόημα. Οι Ιουδαίοι για επτά ημέρες έμεναν σε σκηνές, πρώτον για να θυμούνται τις σκηνές, στις οποίες έμειναν οι πρόγονοί τους κατά την περιπλάνησή τους στην έρημο προς τη γη της επαγγελίας. Παράλληλα, οι σκηνές ήταν η αναγγελία και το σύμβολο των αιώνιων σκηνών, των σκηνών των δικαίων. Η γιορτή της Σκηνοπηγίας συμβόλιζε ταυτόχρονα την έξοδο στην περιπέτεια της ερήμου αλλά και την αναγγελία της εισόδου στην αληθινή γη της επαγγελίας. Έτσι και ο Κύριός μας, τοποθετώντας, πριν από το Πάθος Του, την είσοδό Του στα Ιεροσόλυμα, συνοδευόμενη με το ίδιο τελετουργικό της Σκηνοπηγίας, θέλησε να μας δείξει ότι το Πάθος Του ήταν η δική Του έξοδος προς την επηγγελμένη σωτηρία. Θέλησε να μας δείξει ότι το Πάθος Του ήταν πράγματι ο δρόμος προς την Ανάσταση!

Και εμείς σήμερα εδώ, που εορτάζουμε την είσοδο του Κυρίου στα Ιεροσόλυμα, καλούμαστε να συνειδητοποιήσουμε το νόημα του Πάθους, προς το οποίο βαδίζει ο Χριστός. Και μάλιστα ότι αυτό το Πάθος είναι αχώριστο, άρρηκτα συνδεδεμένο με την Ανάσταση. Καλούμαστε να καταλάβουμε ότι αυτός που εισέρχεται σήμερα στα Ιεροσόλυμα είναι ο Υιός και Λόγος του Θεού, που έρχεται να θριαμβεύσει εναντίον του θανάτου, του διαβόλου, της αμαρτίας, εναντίον δηλαδή οποιουδήποτε παράγοντος, που μας χωρίζει από τον Θεό και μας εμποδίζει να εισέλθουμε μαζί Του στην αληθινή γη της επαγγελίας.

Πράγματι, η σημερινή εορτή μας φανερώνει το νόημα του Πάθους, του πόνου και της οδύνης, που ο Χριστός θα υπομείνει με τη σταυρική Του θυσία. Τα Πάθη του Χριστού και ο θάνατός Του δεν είναι, όπως κάποιοι ίσως θεωρούν, η εξόφληση, κατά κάποιον τρόπο, ενός χρέους, που ο άνθρωπος έπρεπε να πληρώσει στον Θεό, σαν ποτέ ο πόνος να ήταν ευχάριστος στον Θεό. Ο Θεός δεν θέλησε τον πόνο για τον άνθρωπο. Αν ο πόνος και ο θάνατος υπάρχουν στην ανθρώπινη ιστορία είναι εξ αιτίας της αμαρτίας. Με την πτώση του πρώτου ανθρώπου εισήλθε η αμαρτία στον κόσμο και μέσω της αμαρτίας ο πόνος και ο θάνατος. Η αμαρτία, όσο ευχάριστη και αν μας φαίνεται στην αρχή, έχει πάντοτε πικρούς και οδυνηρούς καρπούς, οδηγεί στον θάνατο, είναι χωρισμός από τον Θεό.

Ωστόσο, όλα άλλαξαν με τον ερχομό του Χριστού. Ο Κύριός μας προσλαμβάνοντας τον ανθρώπινο πόνο, ίσως στην σκληρότερη μορφή του, με το Πάθος και τον σταυρό Του, τον μετέτρεψε από σύμβολο της αμαρτίας σε σύμβολο της αγάπης: της υπάκοης αγάπης προς τον Θεό Πατέρα αλλά και της αγάπης προς τον άνθρωπο. Με τον Σταυρό, που με τη θέλησή Του θα υπομείνει σε λίγες ημέρες ο Χριστός, ο πόνος και η οδύνη θα αλλάξουν νόημα, θα γίνουν πλέον ο δρόμος προς την Ανάσταση!

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Η σημερινή εορτή είναι πράγματι η εκπλήρωση της εορτής της Σκηνοπηγίας. Μας δείχνει ότι ο Σταυρός είναι το μονοπάτι προς την Ανάσταση, προς την άνω Ιερουσαλήμ, την αληθινή μας πατρίδα. Μας φανερώνει το νόημα του πόνου και στη δική μας ζωή, σε όποια μορφή και αν τον ζούμε. Είναι αλήθεια, ότι δεν μπορούμε να αποφύγουμε τον πόνο στη ζωή μας. Μπορούμε, όμως, χάρη στον Χριστό και με τον Χριστό, να τον μετατρέψουμε σε αγάπη προς τον Θεό και τον πλησίον.

Μία αγάπη που θα αγκαλιάζει όλους τους συνανθρώπους μας, όποιοι και αν είναι, από όπου και αν προέρχονται. Μία αγάπη που θα μαλακώνει την καρδιά μας για να βγει από το εγώ της, από τον εγωισμό της και έτσι να νιώσει τον πόνο όσων είναι

γύρω της. Μία αγάπη, τέλος, που θα μας κάνει να συγχωρούμε όσους μας προξενούν πόνο στη ζωή μας. Αν θέλουμε να ακολουθήσουμε τον Χριστό, πρέπει, όπως Εκείνος θα συγχωρήσει τους σταυρωτές Του, την ώρα της αποκορύφωσης του πόνου και της ανείπωτης οδύνης Του, έτσι και εμείς να συγχωρήσουμε ακόμα και τους εχθρούς μας, να τους αγαπήσουμε, να προσευχηθούμε για τη σωτηρία τους.

Σε όλα αυτά μας καλεί η σημερινή θριαμβευτική εορτή, ανοίγοντας ουσιαστικά και φέτος την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα! Ας μη τη βιώσουμε, λοιπόν, συναισθηματικά ως θεατές ενός θείου δράματος. Ας εμβαθύνουμε στο νόημα του Σταυρού, που είναι αχώριστος με την Ανάσταση. Ας κατανοήσουμε το νόημα του πόνου στη ζωή μας, ως άρση σταυρού, ως σύμβολο αγάπης, ως δρόμο προς την Ανάσταση. Ας θερμανθεί η καρδιά μας από την άφατη αγάπη του Κυρίου μας. Ας γίνουμε όλοι εμείς φορείς και μάρτυρες αυτής της αγάπης σε μια εποχή που την έχει τόσο επιτακτικά ανάγκη. Έτσι, και μόνο έτσι, θα μας ανυψώσει ο Χριστός μαζί Του στην «άνω Ιερουσαλήμ»!

Καλή Ανάσταση! Με τις ολόθερμες πατρικές μου ευχές,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ